

Lauritz Lauritzen Høj

Snedkermester og bedemand 1914 – 2002

Den 5. august 1914 fødte Kathrine Høj, gift med snedker Mathias Høj i Holm en søn, der i dåben fik navnet Lauritz Lauritzen Høj. Særlig stolt over det navn var han ikke. Det var fordi Lauritz og Lauritzen var stavet med z; det forekom at være lidt tysk, og derfor underskrev han sig altid kun Laur. L. Høj. I daglig tale hed han blot Laus. Som nævnt blev han født få dage efter Første Verdenskrigs udbrud, og endnu på sine gamle dage kunne han huske visse ting fra de seneste krigsår, ligesom han også mindedes Genforeningen i 1920.

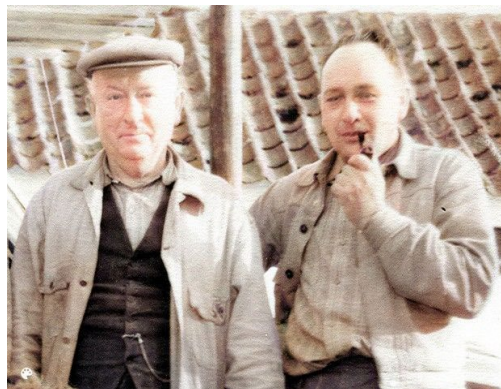
Året efter genforeningen begyndte han sin skolegang i Holm gamle skole; den skole der var opført i 1824 og som lå på den modsat side af vejen overfor den nuværende skolebygning på Møllegade. Allerede i 1924, på sin 10 – års fødselsdag, fik han sin første Cykel. Før den tid måtte han nøjes med at låne sin mors.

Efter konfirmationen i 1929 kom han i snedkerlære hos sin far, og efter endt læretid deltog han i en mængde supplerende kurser indenfor snedkerfaget.

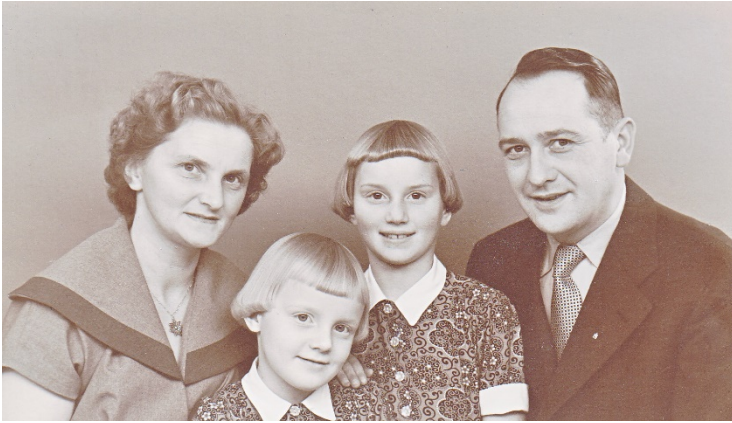
Det kan nævnes, at han var på Djursland, i Lundeskov og på håndværkerskolen i h.h.v. Haslev og Sønderborg, ligesom han også besøgte Teknologisk Institut i København.

I 1936 indtraf en vigtig begivenhed i Laus Høj's liv. På en aftencykeltur i nærheden af Asseballestrømfjord traf han, sammen med sin ven og fagfælle, Peter Skovmand, en ung pige, og da de var kommet forbi hende spurgte Laus; " Hvem var det ? "

Peter svarede, at det var Anni Clausen, og hvis du er interesseret, kan jeg nemt få arrangeret et møde med hende, for hun er søster til min brors kone. På den måde indledtes bekendtskabet mellem Anni og Laus, en forbindelse, der kom til at holde 66 år. Forlovet blev de dog først to år senere i 1938. Det år fejrede Laus's besteforældre guldbrillup, der blev afholdt i Ellen Sandvej's kro, og Laus ville selvfølgelig gerne have sin veninde med, men møde op med en pige til et guldbrillup uden at være forlovet med hende, kunne han ikke, så der måtte i hast købes et par guldringe.

Ifølge gammel skik har den mand, der skaffer en anden mand en brud, krav på et par støvler. Laus Høj og Peter Skovmand forblev venner gennem hele livet, men jævnligt mindede Peter om , at han havde et par støvler til gode, og så en dag, mange år senere, forærede Anni og Laus ham en enkelt støvle, men af glas og kun beregnet til pynt.

Anni og Laus fejrede bryllup den 22. nov. 1942 og flyttede ind i et hus på nuv. Brushøjvej 13, hvor de boede, til de i 1946 købte Møllegade 31. I 1945, efter kapitulationen, begyndte Laus som faglærer på den tekniske skole i Nordborg. Undervisningen foregik i aftentimerne, så efter en lang arbejdsdag på værkstedet i Holm har det været noget af et slid. Omkring 1950 overtog han

snekkerforretningen efter sin far, og i 1957 begyndte han som bedemand, en virksomhed, som gjorde ham kendt, afholdt og dybt respekteret. Den værdighed og omhu, han udviste ved udførsel af dette følsomme hverv, var simpelthen uovertruffen.

I tresserne begyndte han opførelsen af en række huse, de såkaldte "Høj - huse", hvoraf det blev til ca. 100, som er fordelt, ikke kun på Als, men i hele Sønderjylland. I halvtredserne var han indvalgt i sognerådet, en post han beholdt til kommunesammenlægningen 1970. Først i tresserne var han sammen med sin naboer, bl.a. Christian Hansen, meget aktiv ved oprettelsen af vandværket i Holm. Inden den tid havde hver enkelt husstand i Holm sin egen brønd. Efter etablering af storkommunen blev der rundt omkring stiftet sogneforeninger, hvis formål var at varetage lokalsamfundets interesser overfor de offentlige myndigheder. Også i Holm blev der i 1978 stiftet en sådan forening, og Lauritz Høj blev dens første formand, hvilket han var i en halv snes år. Samme år afstod han snekerværkstedet, men bedemandsforretningen beholdt han til 1984, og han fik nu tid til at beskæftige sig med andre og mere spændende ting.

Ved stiftelsen af sogneforeningen i 1978 arbejdede han således energisk for, at der blev nedsat en lokalhistorisk gruppe, som skulle samle oplysninger og billeder om Holm i fortid og nutid. Det var et arbejde, der kom til at tage meget af hans tid, og når vi ser på, hvor meget der er blevet registreret og arkiveret, må man beundre Laus. Vel var han ikke alene om det hele, men det var ham, der havde ideerne, og det var ham, der havde gnisten.

Det sidste store projekt, han var involveret i, var renoveringen af "Jollmann's gård", men han nåede ikke at se slutresultat. Efter et kort sygdomsforløb indhentede døden ham, og den 25. juli 2002 sov han stille ind, knap 88 år.

